

Αγαπητή σύνταξη.

Κανείς βέβαια δεν θα ήθελε να γίνει μάντης κακών. Αλλά και κανείς δεν θα έπρεπε, για διάφορες σκοπιμότητες να καταπνίγει τα ενδιαφέροντά του ή τις ανησυχίες και τους φόβους του. Όλα τούτα, όσον αφορά το δυσοίωνο μέλλον της γενέτειρας εξαιτίας αδικαιολόγητων και αψυχολόγητων ενεργειών των κρατούντων και λόγω "εύγλωττου" παρελθόντος προσώπων που ασκούν εξουσία.

Έχουμε νέα κυβέρνηση στην Ελλάδα η οποία ενήργησε κατά τέτοιο τρόπο από την αρχή της θητείας της ώστε να προκαλέσει φόβους και ανησυχία σε μεγάλη μερίδα Ελλήνων για επικείμενα δεινά -ή μαχαιρώματα- της Πατρίδας. Εκθέτω πιο κάτω τους (4) σοβαρούς λόγους των ανησυχών μου, σε συντομία.

1. Κατάργηση του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης. Η ενέργεια αυτή θα έκανε τους Σκοπιανούς και τους Τούρκους να τρίβουν τα χέρια τους από αγαλλίαση. Ανέλπιστο δώρο για τους πρώτους που εποφθαλμιούν την Μακεδονία - εμπεριέχεται σε χάρτες που έχουν εκδόσει - και που έχουν πιστέψει σώνει και καλά και διακηρύττουν συνεχώς πως είναι... Μακεδόνες. Απόγονοι του Μεγαλέξανδρου και του Φιλίππου κι ας είναι Σλαύοι (=Σλάβοι) κι ας ήθελαν στην περιοχή σαν σλάβοι - εργάτες... 1000 χρόνια περίπου, μετά τους Έλληνες Μακεδόνες βασιλείς. Ασφαλώς θα χαροποιήσε και τους Τούρκους για τη Θράκη - η οποία βράζει από την τουρκική προπαγάνδα και τους κατασκόπους - την οποία θεωρούν σχεδόν σαν τουρκική επαρχία!

Επομένως, δεν μπορεί κάποιος να μην σκεφτεί ότι η ενέργεια αυτή, ήταν εκ του πονηρού. Γιατί αντί να πληθαίνουμε τα ονόματα Μακεδονία-Θράκη των κρατικών φορέων και υπηρεσιών,

αλλά και των ιδιωτικών, κάποιοι τα καταργούν, τα εξαφανίζουν. Στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, θα μπορούσαν να γίνουν πάμπολλες αλλαγές προσώπων, δομών, υπηρεσιών, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΚΑΙ Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ!!!

2. Κατάργηση του Υπουργείου Αι-

δικαίωμα ανάληψης του όποιου Υπουργείου της αρεσκείας του. Όμως, εάν δεν υπήρχε προηγουμένως ένα αμφιλεγόμενο ιστορικό και αν όχι αρνητική, τουλάχιστον όχι ικανοποιητική απόδοση για τα εθνικά συμφέροντα του ιδίου προσώπου στην θέση αυτή - παράλληλα και επιπρόσθετα πλέον

σφάλλω. Μακάρι οι ανησυχίες μου να είναι στην φαντασία μου μόνο. Και να αναγκαστώ να ζητήσω - αυτοεξευτελιζόμενος - μια πολύ μεγάλη συγγνώμη απ' όλους και δημοσίως. Το μέλλον θα το δεξεί.

4. Κατάληψη του Υπουργείου Παιδείας (και Θρησκευμάτων για ποιό λόγο;) από την κα Διαμαντοπούλου. Το από δεκαετίες τώρα ευρισκόμενο εν ομηρίᾳ, ταλαίπωρο αυτό υπουργείο και αφ' όπου ο Αβραάμ Μπεν Ελεάζαρ - Κίσσυγκερ - έδωσε τις γνωστές εντολές του, έλκει σαν μαγνήτης στην ηγεσία του, εχθρούς

της γλώσσας μας - και της παιδείας, αφού αυτά τα δύο είναι αλληλένδετα.

Η σημερινή ηγέτιδά του έχει εκφραστεί επανειλημμένα και από πολύ υπεύθυνη θέση κατά. (Καθιέρωση Λατινικού αλφαριθμητού και της Αγγλικής ως... δεύτερης εθνικής γλώσσας). Δεν μπορείς λοιπόν να μην σκεφτείς, ότι η ανάθεση του Υπουργείου σε αυτήν, αποτελεί κατάληψη στην ουσία, για υλοποίηση των εκπεριφρασμένων επιθυμιών ή στόχων της, ώστε να υποβαθμιστεί ακόμη περισσότερο ή να εξαλειφθεί δια βίου η γλώσσα μας. Δηλαδή το βασικότερο στοιχείο - κύτταρο της εθνικότητάς μας. Το αόρατο και αόριστο προσεχές μέλλον, θα με διαφεύγει ή θα με δικαιώσει.

**Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Ε. Ταουσάνης**

ΠΡΟΣΜΟΝΗ

Πέρα σε πελαγόδρομους,
τα μάτια μου
αγναντεύουν,
τον τιμονιέρη καραβιού
να δούνε
λαχταράνε,
τα χέρια στο δαχτύλι μου κρίκο
απάλοχαιδεύουν,
κι αντρίκεια λόγια, δυο, μεστά
στ' αυτιά αχολογάνε.

Μα ειν' ένας χρόνος;
δυο; για τρεις;
π' εδώ δα περιμένω,
μ' έναν καιρό χεινώπορο
κι έναν ηλιολουσμένο.

Μακρυταξιδεμένε μου,
λαχτάρα, όνειρό μου,
όσες χαρές μου έταξες
κι ελπίδες,
έλα, δω μου.

Άσε σε άλλον να μετράει τα μήκη
και τα πλάτη.
ειν' έτοιμο το νυφικό
κι το διπλό κρεβάτι.

Μαρία Μόργκαν

ΝΟΣΤΟΣ

Πόσες φορές σαν περιστέρι
πετάει ο νους σε ώρα αυγινή,
κι όπως τον βλέπω ν' αλαργεύει
στον ορίζοντα,
του λέω με μυστική φωνή.

Αϊ στο καλό,
και σα τελειώσεις το ταξίδι,
και πριν την πόρτα του σπιτιού
χτυπήσεις,
κάμε ένα γύρω στο χωριό,
κάπου θα βρεις τι παιδικές μου
αναμνήσεις.

Χαμοφερούγισε,
αφουγκράσου,
δες,
κάπου θα βρεις
και το δικό μου χτες.

Και σα το δεις,
πως παραμένει πες του
στην καρδιά μου,
πες πως το βλέπω με τα μάτια
της ψυχής,
κι ότι το ζω,
στα ονειροπολήματά μου.

Μαρία Μόργκαν

